

Smilstvo a cizoložství

Lidstvo se potýká s těmito pojmy, resp. skutky, které představují, po téměř celou dobu své existence [1](#). Křesťané vědí, že jsou jim tyto skutky zakázány, a přesto jejich zákaz často porušují.

Co z toho lze vyvodit? Budou za to takoví křesťané odsouzeni? Nebo jsou Boží zákazy "přehnané"?

My však víme, že Bůh nic nezakazuje jen z pouhé potřeby zakazovat. Každý jeho zákaz je varováním před následky, které buď vždy má nebo alespoň může mít. Víme však také to, že Bůh ruší svoje zákazy v době, kdy lidé dokáží příslušné nebezpečí poznat a čelit mu. Například křesťanům byl zrušen zákaz jíst vepřové (a jiné) maso. Můžeme tedy říci, že zákazy smilstva a cizoložství se přestaly na křesťany vztahovat proto, že již dokáží čelit nebezpečím, která vyplývala z jejich přestoupení?

Na tuto otázku lze odpovědět jen tehdy, když budeme znát správný význam obou slov - smilstva i cizoložství. Hned na začátku si však ukážeme, že tomu tak není.

Je tedy nutné zkoumat použití těchto slov v Bibli dříve, než se začneme zabývat smyslem jejich zakazu. Také si odpovíme na otázku, proč nám Stvořitel dal touhu dělat něco, co nám potom zakázal.

Smilstvo - význam slova

Slovo "smilstvo" nemá v celé Bibli zcela jednoznačný význam.

Novotný [2](#) ho definuje jako "cizoložství" bez dalšího komentáře. Tato definice je přinejmenším sporná, protože v Bibli se vyskytují obě slova často vedle sebe v aditivním spojení "smilstvo a cizoložství" (např. Mt.15:19; Ž.13:4), tj. tvaru, který by nedával smysl, kdyby šlo o pojmy významem shodné. Také desatero evidentně odlišuje smilstvo (6. přikázání) od "požádání manželky bližního svého" - tedy cizoložství (9. přikázání).

Jiné výklady udávají význam tohoto slova jako "nepřirozené užívání těla" - na příklad homosexualitu.

Církev definovali pojem "smilstvo" jako nedovolený pohlavní styk, a často pod něj zahrnovali nejen homosexualitu a sexuální deviace ale i předmanželský pohlavní styk, masturbaci a podobně - tedy jakékoli užívání pohlavních orgánů mimo dovolený manželský styk.

Nicméně žádná z uvedených definic není podložena dostatečnými důkazy.

Odkazy na dnešní význam slova "pornografie", [3](#) které souvisí se starořeckým slovem "porneia" překládaným jako "smilstvo", je chybný tím, že srovnává význam v moderní době utvořeného slova s významem původního slova z doby před téměř dvěma tisíci lety. Nelze bez vážného důvodu nepřipustit alespoň určitý posun významu původního slova, nehledě na to, že "pornografie" může mít souvislost se slovem "porneia" obdobnou, jako na příklad "filozofie" s "láskou k moudrosti", což je doslovný význam původního slova. Jinými slovy

řečeno: Vytvoření nového slova za pomoci užití slova cizího většinou souvisí s originálem často jen velmi volně a nelze jím proto spolehlivě argumentovat.

Kromě toho mohlo i v biblických dějinách docházet k posunu významu slova obdobně jako tomu bylo např. u slova "duch" (viz studie s názvem *Duch*).

Poznámka: V encyklopedii Universum 3 jsou uvedeny významy slov takto: **porno-** (řecky pornos - prostitut) = první část složených slov s významem zdůraznění sexu a sexuálního vzrušení. **pornografie** (řecky pornos - prostitut, grafein - psát) = dílo zdůrazňující sexualitu a podněcující sexuální vzrušení, které překračuje obecně uznávané normy morálky a slušnosti. Pornografické dílo může mít podobu literární, výtvarnou, filmovou, zvukovou apod. Samotné zobrazení nahého lidského těla však není pornografickým dílem. To platí např. pro umělecká díla moderní i díla historické hodnoty, studijní materiály, odbornou literaturu apod. Rozhodnutí, zda se jedná o pornografii, závisí na posouzení díla v jeho komplexnosti, způsobu a formě jeho užití apod. Též ohrožování mravnosti. Na Internetu v encyklopedii s názvem Vševěd je uvedena tato definice: **pornografie** (řecky), naturalistické zobrazování pohlavního života v literatuře, výtvarném umění, v! divadle, filmu ap. Obecně je do pornografie zařazována produkce pornografických knih, časopisů, kreseb, fotografií, filmů a podobných výrobků.

Z uvedeného je patrné, že je nutné udělat analýzu důsledně a to na základě Bible.

Analýza významu slova "smilstvo"

Základním smyslem zákazu smilstva a cizoložství musí být i zde zájmy a ochrana celého společenství Božího lidu, dospělých i dětí, [4](#) a z toho je třeba vycházet.

Původní význam slova "smilstvo"

Původně označovalo mimomanželský pohlavní styk muže a to především s prostitutkami, přičemž tento styk se toleroval. [5](#) Pokud však muž svedl pannu, byl povinen si ji vzít za manželku (Ex.22:16). Smilstvo s prostitutkami Bůh odsuzoval pro nebezpečí vzniku nákazy a ohrožení zdraví či života přestupníků, protože bylo zřejmě velmi rozšířeno (Př.2:18,19; 5:5,6; 1.K.6:18).

Jak může smilstvo ohrožovat Boží lid?

Z nejnovějších poznatků víme, že skutečnými původci nemocí jsou tzv. viry. Jsou to malé části řetězce DNK (desoxyribonukleínové kyseliny), které obsahují smysluplné informace. Pro jednotlivé buňky, které se dostanou s nimi do kontaktu, představují jakési "dopisy" od nám dosud neznámé "authority" v těle s příkazovacím právem vysoké priority. Jsou to zprávy spolu s prováděcími předpisy pro přikázané činnosti předem určeným buňkám přijímajícího organismu. Buňka, která se dostane do kontaktu s virem jí "adresovaným" ho přijme do sebe, provede dekódování zprávy, a je-li v ní obsažen nějaký příkaz, provede ho i za cenu vlastní újmy či dokonce sebezničení.

Jako takové mají viry určité své místo v Božím plánu, a jistě jsou takové, které slouží existenci nejen lidstva ale i přírody jako celku. Kromě takových užitečných virů však existují ještě viry choroboplodné neboli patogenní, které jsou mnohem známější.

Užitečné viry vznikají asi tak, že jsou syntetizovány některou buňkou, která k tomu má od svého Tvůrce příslušné oprávnění. Protože zatím o tomto mechanismu nevíme, můžeme hypoteticky předpokládat, že takové viry produkují například některé buňky těla podlehnuvšího napadení nějakou infekcí. Takové tělo, které se nedokázalo ubránit, by mohlo z posledních sil produkovat viry - dopisy - s popisem agresora, aby přijímající zdravá těla byla informována ještě před napadením a mohla se na útok připravit.

Můžeme předpokládat, že patogenní viry nebyly stvořeny ani plánovány. [6](#) Tyto viry musely vzniknout především nelegitimní (z Božího hlediska) lidskou činností, tj. činností lidí, kteří byli neposlušní Božích příkazů. [7](#) Jak?

Pro nedostatek vědecky ověřených informací musíme odpověď hledat v logickém zpracování známých výchozích předpokladů:

Protože patogenní viry se zcela jistě "nevyvinuly" samy od sebe, jejich vznik je možný jen dvěma mechanismy:

(Prozatím hypotetická) buňka, která měla vytvořit "pozitivní" virus, vyprodukovala virus vadný; například proto, že sama byla porušena.

Virus vznikl nějakým (snad náhodným) vypreparováním z úplného řetězce DNK.

Možnost sub a) je málo pravděpodobná, protože buňky mohou být proti ní jištěny (například tak, že jakékoli poškození buňky by automaticky vypnulo její schopnost viry generovat). Také je velmi pravděpodobné, že již při stvoření bylo na tuto možnost pamatováno a mechanismus takové tvorby byl předem zajištěn.

Zbývá tedy možnost sub b).

I zde byla jistě však provedena nějaká ochrana. Určitě platí, že řetězce DNK jsou uvnitř buněk silně pojištěny proti eventuálnímu napadení a nebezpečnému rozdělování, a v případě, že by se buňka ocitla mimo její obvyklé prostředí, přinejmenším inhibovány. Pravděpodobnost vzniku viru v obvyklých podmínkách musí být tedy zanedbatelná pro nepochybnou existenci takových bezpečných pojistných mechanismů naplánovaných již při stvoření.

Pak je tedy možné napadnout buňku v jediné situaci, kdy její DNK nemůže být automaticky inhibována, protože buňka je mimo obvyklé prostředí. Známe zatím jen jednu takovou situaci: Musí jít o pohlavní buňky, napadené při pohlavním spojení nebo těsně po něm, kdy opustily jedno standardní prostředí a ještě nejsou v druhém.

Nepochybně byla i tato situace nějak zajištěna Stvořitelem. Vypuštění nechráněných pohlavních buněk mimo okolní prostředí je zřejmě právě proto regulérní jen v chráněném prostoru - ženské pochvě.

Nebezpečí bude tedy zřejmě aktuální jen v situaci, kdy jsou pohlavní buňky vypuštěny mimo toto ochranné prostředí.

To se stane v těchto případech:

1. Přerušená soulož (coitus interruptus).

2. Orální "soulož"
3. Tzv. homosexuální "spojení" dvou mužů.
4. Anální "soulož" muže se ženou.
5. "Spojení" se zvířaty.

V těchto situacích jsou pohlavní buňky v prostředí, kdy je vysoká pravděpodobnost ne-li přímo jistota, že budou napadeny bakteriemi. Bakterie mohou pohlavní buňky napadnout tak, že jejich DNK "roztrhají" na náhodile dlouhé kusy. Většina těchto částí je jistě nepřijatelná jinými buňkami, protože pravděpodobnost celistvosti smysluplné informační "stránky" je jistě velmi malá. Nicméně není nulová a při velkém množství pohlavních buněk i napadajících bakterií jakož i při značném množství prováděných neregulérních pohlavních aktivit je již pravděpodobnost vzniku patogenních virů reálná.

Tato naše spekulativní hypotéza je asi více než jen hypotézou. Vyjmenujme jen dvě známé skutečnosti, které ji podporují, byť jen nepřímo:

1. Rakovina: Mnoho pokusů dokazuje, že zhoubné buňky byly napadeny virem. Tento virus jim dopravil gen vyvolávající zhoubné bujení. Zdravá (i napadená) buňka však takový gen má také, jenže na jiném místě; na místě, na kterém má smysl ve zcela jiném kontextu. Gen tedy není nový, nýbrž byl dodán na nesprávné místo v DNK odjinud, nebo byl vygenerován podle vzoru v DNK a vložen na jiné místo. Cizí gen byl tedy zřejmě vypreparován z jiného řetězce DNK.
2. Bible: Mějme stále na mysli, že Stvořitel o nebezpečí věděl a jistě učinil vše pro to aby k takovému neštěstí nedošlo. Chování, které by však jeho pojistky obcházel, jistě musel pod přísnými tresty zakázat. Tak se také stalo: Bůh zakázal smilstvo.

Nařídil však i další věci:

- a. Muž, který měl poluci, si musel vyprat oděv, umýt se, a byl nečistý do druhého dne (Lv. 15:16-18,32; 22:4 PNS). [8](#)
- b. Žena byla označena za nečistou v době menstruace, kdy z ní vychází neoplozené vajíčko (Lv.12:2,5; 15:25).

Dalo by se také očekávat, že porušování takového Božího zákazu mělo za následek katastrofu. I to se stalo: Ze smilstva vznikly a následně se především nelegitimním pohlavním stykem rozšířily těžké choroby:

- Syfilis: Tuto chorobu údajně působí virem nakažená bakterie, která byla původně střevní bakterií jednoho druhu Libanonských divokých koz. Je velmi pravděpodobné, že ke vzniku viru a nakažení první bakterie došlo při pohlavním styku nějakého pastevece s takovou kozou. [9](#) Pastevec pak nakaženou bakterii přenesl na dalšího lidského jedince obvyklým pohlavním stykem. Tyto přenosy pak pokračovaly řetězovou reakcí na další jedince a choroba byla na světě. Je rovněž zřejmé, že ji šířili především promiskuitní lidé (prostitutky).
- AIDS: Nová a ještě zhoubnější pohlavní choroba, která povstala v homosexuálním prostředí.

Toto musí být skutečný důvod zákazu smilstva, a to také vysvětluje přesně, co smilstvo vlastně je. Nyní můžeme přikročit k definici:

Definice

"Smilstvo" je:

1. jakákoli pohlavní aktivita, která vystavuje nechráněné pohlavní buňky útoku bakterií, schopných je nejen ničit ale hlavně rozbíjet jejich DNK na nahodilé části a tak působit možnost vzniku patogenních virů. Například homosexualita, orální styk, pohlavní styky se zvířaty apod.
2. pohlavní promiskuita rozšiřující pohlavní choroby nebezpečné zdraví případně i životu.

Smilstvo je tedy právní označení pro sexuální chování zakázané pro nebezpečí všeobecného ohrožení zdraví a života nevinných lidí.

Cizoložství - význam slova

Původně znamenalo "vstoupit na cizí manželské lože" (Gn.49:4; 35:22). Protože manželka byla považována za majetek svého manžela (který vystupoval jako její vlastník - Gn.20:3; Dt.21:13; Př.30:23; Iz.54:1; Iz.54:5; 62:4), pokládala se její nevěra za porušení vlastnických práv manžela (Lv.20:10). [10](#) Obdobný prohřešek manžela však byl zpravidla kvalifikován jako smilstvo.

Poprvé jako cizoložníka označuje i muže až sám Bůh ve svém Zákoně (Lv.20:10) a naznačuje tak stejná práva a odpovědnost muže i ženy. Nicméně Bůh zcela jistě neměl na mysli vlastnictví jako skutečný důvod, protože všechny jeho zákazy i příkazy vždy sloužily výlučně k ochraně jeho lidu před nebezpečím.

Smysl zákazu cizoložství

Prozkoumejme rozdíly v následcích nelegitimního pohlavního styku neprovdané dívky a provdané ženy v dobách, kdy nebyla známá antikoncepce:

Neprovdaná dívka se těhotenstvím ihned stala nápadnou a riskovala nesrovnatelně víc než provdaná žena. [11](#) Když vynecháme případ znásilnění (který je jasným proviněním muže) je zřejmé, že dívka, která dovolila muži pohlavní styk:

- a. buď doufala v budoucí sňatek a chtěla těhotenstvím svého váhajícího partnera přimět ke sňatku - zkušenosti jasně ukazují, že i dnes by mnoho svobodných mužů do manželského svazku nevstoupilo nebo by sňatek odložilo, nebýt této situace.

Nabídka soulože od svobodné dívky (nebo ještě více jen symbolický či dokonce jen předstíraný odpor - nezapomeňme, že od muže se stále ještě očekává aktivita a že mužův pohlavní pud byl od Boha nasměrován k překonávání nechuti ženy otěhotnět - podrobněji viz studie *Věci na počátku*) je pro většinu mužů natolik vzrušující a přitažlivá, že ztratí sebekontrolu a zcela podlehnou své vášni. Většina mužů si potom uvědomí svou odpovědnost a neponechá těhotnou dívku a také své dítě svému osudu. Je jasné, že dívka v tomto případě dovolí pohlavní styk jen muži, který přichází v úvahu jako budoucí manžel. Pokud se záměr zdaří, těhotenství je dodatečně

legitimováno manželstvím a jak Mojžišský tak Ježíšův postoj k takové situaci je jasně tolerantní;

- b. nebo dívka sama toužila po intimním životě a byla si jista (nebo alespoň spoléhala na to), že neotěhotní. V takovém případě dívka vyhledávala mezi muži takového partnera, který ji v intimním životě co nejvíce uspokojil. Většina takových dívek však dříve či později přišla na to, že kromě takového partnera si může opatřit velmi vysoký životní standard vedlejšími styky za úplatu, a často (alespoň na přechodnou dobu) takovou činnost pěstovala.

V moderní době si také může dívka chtít zlepšit své postavení v zaměstnání. Není však tomu tak vždy. Dnes nejsou výjimečné případy, kdy se dívka (ale také i mladý muž) snaží vyhnout budoucímu neúspěchu v intimním životě a chce uzavřít manželství s mužem, kterého dobře poznala aby ujistila sebe i jeho, že intimní život pro ně nebude v budoucím manželství příčinou neshod a případného rozchodu. Podstoupí tedy tzv. "manželství na zkoušku" - ovšem se zajištěním proti otěhotnění. Míra tohoto zajištění je potom mírou odpovědnosti, s jakou k takovému pokusu přistupuje. I takovýto přístup je zpravidla tolerován a nedojde-li k jeho prozrazení předčasně, je obvykle bez problému dodatečně legitimizován sňatkem.

Kromě těchto případů se ještě vyskytují případy svobodných žen, které z nějakého důvodu do manželství vstoupit nechtějí či nemohou, ale na druhé straně se nemohou obejít bez intimních styků a přitom nemají v úmyslu se prodávat. Touží po jediném partnerovi, kterého našly po kratším či delším hledání, a buď doufají ve změnu podmínek, které jim brání vstoupit do řádného svazku, nebo si nepřejí potomstvo (přínejmenším dočasně), nebo si dokonce nepřejí manželství (například proto, že v daných společenských podmínkách je místní zvyklostí nebo dokonce zákon vystavují pro ně neúnosně pokořující úloze).

Provdaná žena se nelegitimního pohlavního styku dopouštěla buď proto, aby si zlepšila své finanční možnosti či (v moderní době) své postavení v zaměstnání. Stále častějším důvodem však je neuspokojivý pohlavní život s manželským partnerem. V tomto vztahu se velmi často stává, že náročnost manželů na formu, kvantitu i kvalitu pohlavního styku se značně liší, a nezřídka se stává jejich intimní život pro alespoň jednoho z nich břemenem těžko únosným či dokonce neúnosným. Na tuto skutečnost většina zákonů a pravidel nepamatuje a dokonce ani křesťanské děti na ni nejsou dostatečně připraveny. Protože (snad) častěji bývá neuspokojeným manželským druhem muž, je "mužská záletnost" příslovečným pojmem. Obvykle se nikdo neohlíží na fakt, že pokud muž nezplodí v mimomanželském pohlavním styku dítě a dále pokud tento styk zůstane utajen a pokud se nijak neprojeví v jeho vztahu k manželce, je tento jeho nelegitimní styk zpravidla stabilizujícím faktorem manželství. Dokonce platí, že má-li muž v takové situaci naopak silné morální zábrany a všemožně se snaží neuspokojovat své potřeby mimo manželství, končí nezřídka takové manželství rozvodem, a to v době, kdy muž nebo i žena (nebo oba) nevydrží napětí, které to způsobuje. Vnější projevem jsou převážně spory a hádky.

Naším zkoumaným problémem je však situace, kdy neuspokojeným manželským druhem je žena. Potom se situace obrátí; avšak s jedním bohužel však zásadním rozdílem: Jedním z rozdílných přístupů k manželství mezi mužem a ženou je, že v podmínkách civilizace si potomstvo přeje hlavně žena. Je-li tato žena navíc manželem trvale pohlavně neuspokojována a ještě ke všemu si manžel dítě nepřejí, je zřejmé, že nejenže nijak zvláště nedbá na ochranu při nelegitimním pohlavním styku, má-li však možnost bez potíží prohlásit eventuální těhotenství za legální, s otěhotněním buď souhlasí nebo si je dokonce přeje. I když dítě

nechce, obvykle se otěhotnění obává mnohem méně než žena svobodná. Proto vždy bylo (a nyní je ještě daleko více) poměrně mnoho dětí, které byly počaty nelegitimním mužem a přitom žily nebo žijí ve zdánlivě legálním prostředí.

Při podrobném průzkumu tedy zjišťujeme:

Svobodná dívka či žena končila jako svobodná matka v minulosti jen velmi výjimečně. V době Ježíšově a předtím byla taková žena v Izraelském národě krajně přísně trestána a pokud se již nelegálního pohlavního styku dopustila, pak jen se skutečnou jistotou beztrestnosti. K porodu dítěte do nelegitimního prostředí tudíž většinou nedošlo a tento jev se nikdy v Božím lidu nestal společenským problémem.

Naopak došlo-li k nelegálnímu pohlavnímu styku u vdané ženy, zpravidla (a v dřívějších dobách téměř jistě) tato žena porodila dítě jakoby legálnímu manželovi, protože v případě prozrazení taková žena riskovala přinejmenším rozvod, nebo ještě tvrdší trest, až i trest smrti.

Z toho plyne závěr: Když vynecháme takové situace jako prokázané znásilnění a podobně, je nyní již jasný rozdíl mezi cizoložstvím a mezi pohlavním stykem se svobodnou dívkou: Cizoložství bylo zpravidla příčinou narození dítěte do rodiny s nevlastním otcem (případně matkou) nebo odložení takového dítěte do zcela cizího prostředí.

Cizoložství tedy poškozovalo dítě. Jak?

Není třeba vysvětlovat, že každé dítě potřebuje vlastní rodiče. Vzhledem k tomu, že výchova dítěte je z velké části výchovou citovou za současného používání mimoslovní komunikace, je jasné, že takové spojení vyžaduje genetickou příbuznost mezi dítětem a rodiči. Přímí rodiče také při výchově jako jediní včas rozpoznají špatné zděděné vlastnosti, které je nutné výchovně korigovat co nejdříve, nemají-li se rozvinout ještě více. Tuto korekci náhradní rodič i při nejlepší vůli vykonávat nemůže, protože o těchto vlastnostech většinou neví.

Mezi rodiči a dětmi se uzavírá zpětná vazba i v jiných oblastech: zdraví, schopnosti a talent, sklony a zájmy a podobně. Vlastní rodič je nenahraditelný. Dítě, které nemá vlastního otce je ve skutečnosti poloviční sirotek, a jeho situace je o to těžší, že o ní samo neví a nechápe příčinu nedorozumění. Navíc jsou vztahy mezi vychovateli a dítětem zhoršeny tím, že matka o cizím otci většinou ví a má potřebu dítě před nevlastním otcem chránit. Zpravidla dostává proto dítě ještě navíc nesprávnou výchovu a špatný vzor vztahu mezi rodiči (o případu tajného odložení dítěte nemluvě).

Smysl přísného zákazu cizoložství je tedy zřejmý: Dítě, které z něho zpravidla povstane, je vystaveno od samého počátku stresu a nedostatečné nebo dokonce špatné výchově, a je tím mimořádně silně poškozeno. Tato skutečnost je velmi dobře známa kriminalistům: Téměř všichni lidé dopouštějící se zločinů pocházejí totiž z rozdělených rodin nebo z nevlastních rodičů. Za jejich chování (za které jsou pronásledováni a trestáni) jsou však zodpověděni jejich skuteční rodiče, ačkoli je tento svět netrestá. Boží spravedlnost tyto činy ovšem nenechá nepotrestány, to však nic nemění na nutnosti podobnému stavu všemožně předcházet. Proto také Ježíš Kristus posuzoval cizoložství tak mimořádně přísně a požadoval co nejúčinnější prevenci.

Definice

Cizoložství je právní označení pro sexuální chování, zakázané původně pro zásah do práva manžela (jakožto "vlastníka"), ve skutečnosti pro nebezpečí zrození dítěte do prostředí s nevlastním rodičem, a tím jeho silné znevýhodnění při výchově.

Smysl přísnosti zákazů

Z obou definic je zřejmé, že Bohu nejde o sexuální styk jako takový (jak často tvrdí vedení mnohých církví). Není pravdou, že tento styk je zlý (vždyť dostali příkaz, aby se množili), a není pravda, že edenská Eva spáchala hřích tím, že údajně chtěla Adama svést k souloži. [12](#) Ani rozkoš, kterou tento styk přináší, nemůže být a není hříšná. Problém je jinde:

Spuštění pohlavního pudu u lidí

První lidé neměli pohlavní pud. [13](#) Rozmnožování bylo ponecháno výlučně na zralém uvážení rodičů. Tento stav umožňoval rozmnožování kdykoli zastavit a nehrozilo nebezpečí, že by se lidstvo na planetě Zemi nerozumně přemnožilo.

První lidé proto dostali k rozmnožování příkaz - pud (instinkt) je k němu nenutil. [14](#)

Avšak první lidé tento (a nejen tento) příkaz neplnili a k rozmnožování nepřistoupili, a to až do doby, kdy si vzali ze stromu způsobujícího stárnutí a umírání. Když odmítli poslušnost a nezačali se rozmnožovat v podmínkách Edenského blahobytu, bylo zřejmé, že po vyhnání není již žádná naděje na plnění tohoto příkazu. Přitom to bylo nutné, protože jen množství dalšího potomstva a generací mohlo umožnit splnění Božího záměru na ovládnutí země.

Bylo tedy nejen v zájmu Stvořitele, ale i lidstva samého lidi k rozmnožování donutit, avšak tak, aby měli dojem, že je to jejich rozhodnutí. K tomu účelu byl použit instinkt stejný jako u zvířat.

Spuštění pohlavního pudu u lidí však mělo jisté důsledky.

Důsledky tohoto spuštění

Ze skutečnosti, že lidem původně pohlavní pud nebyl určen, je zřejmé, že nám známý lidský sex k lidem vlastně nepatří. Je jaksi nelidský. Na jedné straně to byla nutná (a dnes neodmyslitelná) součást potrestání neposlušných prvních lidí (kteří se odmítli množit), přitom však jeho působení téměř není ovládáno lidskou vůlí. A nejen to:

Dokonce platí, že muž nemůže zabránit nefunkčnosti svého pohlaví. Písmo popisuje tuto situaci tak, že ani muž ani žena nemají své pohlaví ve své moci, ale onu moc má ten druhý (1.K.7:4), přičemž muž je na tom hůře - protože může selhat, a nezřídka také selhává.

A samozřejmě nejde jen o zákonného partnera. Moc nad funkcí pohlaví jedince má kdejaký příslušník druhého pohlaví. A také toho často využívá (a zneužívá). Pohlavní vzrušení a touhu jedince tak může vzbuzovat a často vzbuzuje každý, komu se zachce (a má přiměřené předpoklady).

Pohlavní pud je zřejmě nezávislý na svobodné vůli člověka a je jedním z nejmocnějších nástrojů manipulace.

A ještě něco: Adam nedokázal přimět Evu k pohlavnímu styku. Jelikož hrozilo nebezpečí, že jeho potomstvo na tom bude stejně, dostali muži geneticky podmíněnou potřebu ženy k sexu nutit. Projevuje se to tak, že mnoha mužům působí sex největší rozkoš tehdy, když musí překonávat odpor ženy. Milující a ochotně se oddávající manželky se proto velmi často setkají s rychle klesajícím zájmem manžela, a neznajíce skutečné příčiny připisují to jeho špatnému charakteru. Muž pak zjistí, že jeho instinktivní (nikoli tedy volní) zájem se obrací k jiným a především nedostupným ženám, [15](#) a nevědomky připisuje vinu manželce. Jeho obvinění však bývají rovněž nesmyslná - ze zoufalství si je vymýšlí a manželka pochopitelně nemůže souhlasit. Tak se jejich vzájemný vztah odcizuje. Nespravedlivá obvinění totiž vzbuzují hořkost, která se snadno zvrhne v odpor a posléze v nenávist.

Odpovědnost

Lidských potřeb, které jsou ovládány instinktem (pudem) a které člověk nemá ve své moci, je více: hlad, vyměšování, spánek atd. Tyto potřeby však mají souvislost se základní potřebou: přežitím jedince. Pokud tyto potřeby člověk neovlivňuje a nadměrně nestimuluje uměle, člověku neškodí a nezpůsobují následky, za které je člověk odpovědný. I světské zákony dnes chápou zločin, který byl spáchán pod tlakem hladu nebo jiného instinktu přežití, a berou ho jako přinejmenším polehčující okolnost. Kromě toho se všeobecně pokládá za nedostatek, stimuluje-li jednotlivec své instinkty v rozporu se svými objektivními potřebami. V naprosté většině případů nepůsobí lidské instinkty k lidské škodě a lidé nejsou za jejich projevy voláni k odpovědnosti.

U sexu tak tomu není. Rodiče jsou odpovědni za to, kdy a za jakých okolností přivedou na svět potomstvo, a za počáteční i růstové podmínky každého jedince. A to nejen před lidmi ale především před Bohem. Právě proto je lidem ukázáno, jak mají po tuto přechodnou dobu uvedený problém řešit. Doporučený postup je "utíkat od smilstva" (1.K.6:18 KB). Jeví se to sice jako návod ke zbabělosti, avšak člověk prostě nemá moc ubránit se svodu jinak než včasným útekem.

Uplatnění satana

Satan dává lidem tuto závislost pocítit s bezohledností jemu vlastní. Jeho cílem je dokázat, že lidé byli špatně stvořeni, [16](#) a nutně pro svůj "důkaz" potřebuje co nejvíce zlých lidských činů. Ví, že rozmnožovací instinkt není ovládaný lidskou vůlí, a dělá vše pro to, aby tento pud co nejvíce podněcoval a modifikoval, a touto cestou potom lidskou vůli manipuloval. On je inspirátorem produkce a konzumace sex stimulující kultury a drog. On je rovněž provokatérem sexuálních deviací (pohlavních úchylek) a to především u slabší půlky lidí - mužů [17](#)

Nebylo možné přimět lidi k rozmnožování jinak?

Lidé, jsou-li v situaci vlastní nedostatečnosti, vždy začnou přemýšlet, jestli by nemohli obvinít Boha [18](#) a poučit ho o tom, jak nás měl stvořit lépe. Abychom tomu předešli analyzujeme možnosti:

Dobrovolné rozmnožování

Jsou jen dvě možnosti vnitřní stimulace:

- vzbuzením touhy (instinktu) kteroužto možnost jsme analyzovali a podrobuje "kritice", nebo
- přesvědčením a dosažením dobrovolného uposlechnutí.

Potíž je v tom, že právě realizace první alternativy je onou a jedinečnou možnou přesvědčovací cestou. Má-li být totiž neposlušný přesvědčen o nutnosti poslušnosti, jedinou možností je, že si svou cestu vzdoru vyzkouší.

Vynucené rozmnožování

Zbývá možnost použití moci, síly a nátlaku. Jde o možnosti:

1. Všechny další jedince znovu stvořit a vychovat (jako Adama). Tato alternativa nepřichází v úvahu ze dvou důvodů:
 - a. Nemohlo by být využito podstatné schopnosti lidí - přenášet na potomstvo své zkušenosti. Tím by se kvalita stvořených lidí nemohla plně projevit.
 - b. Tvořit další jedince metodou stejnou jako v případě Adama (a tedy dále zdokonalovat) by znamenalo dát satanovi argument: Zcela jistě by prohlašoval, že všichni další jedinci byli stvořeni lépe, a že během takového procesu Stvořitel napравuje svou chybu, učiněnou při stvoření prvních lidí. Dokazoval by, že Adam nebyl stvořen dobře a proto musí být tvoření další lidé s využitím nových zkušeností, a dokonce že (mj.) proces rozmnožování nebyl dořešen.
2. Změnit proces rozmnožování. Opět nepřichází v úvahu: Satanova námitka by byla ještě věrohodnější.
3. Poslední možností je vynutit si rozmnožování silou, nátlakem nebo vydíráním. Tato možnost je však v rozporu s koncepcí svobodné vůle člověka. a proto také nepřichází v úvahu.

Vyhodnocení

Pohlavní pud, který nás lidi nelidsky sužuje, je ve skutečnosti naším trestem, a musíme ho snášet, a tuto svou faktickou slabost co nejdokonaleji poznat - nikoli pěstovat, protože nás může velmi snadno zotročit.

[1](#) O prostituci se říká, že je to nejstarší řemeslo na světě.

[2](#) Biblický slovník.

[3](#) Tedy zobrazování porna. Jenže pornografické obrázky často zobrazují pouze vyzývavou nahotu bez pohlavního styku.

[4](#) Ještě přesněji celého stvoření - jako u všech zásadních Božích příkazů a zákazů.

[5](#) Na příklad Gn.38:18

[6](#) Tvrdit to sice nemůžeme, do žádné známé koncepce stvoření to však nezapadá.

[7](#) Srovnej "... Kvůli tobě nechť je země prokleta..." (Gn.3:17).

[8](#) "Nyní v případě, že má muž výron semene, které z něho vyjde, pak si vykoupe celé tělo ve vodě a bude nečistý až do večera. A každý oděv a každá kůže, na kterou se dostane výron semene, budou umyty vodou a budou nečisté až do večera. Pokud jde o ženu, s níž si snad lehne muž s výronem semene, vykoupou se ve vodě a budou nečisté až do večera. To je zákon ohledně muže, který má výtok, a muže, z něhož snad vyšel výron semene, takže se tím stává nečistým," Žádný muž z Árónova potomstva, když je malomocný nebo má výtok, nesmí jíst ze svatých věcí, dokud se nestane čistým, ani ten, kdo se dotkne někoho znečištěného duší, která skonala, ani muž, z něhož vychází semenný výron,..."

[9](#) Lv.20:15 PNS: "A jestliže muž dá semenný výron zvířeti, měl by být zcela jistě usmrčen, a to zvíře byste měli zabít!"

[10](#) Nelegální pohlavní styk svobodné ženy byl smilstvem (srovnej "...vaše dcery smilní a vaše vlastní snachy cizoloží." Oz.4:13 PNS).

[11](#) V Zákoně na to byl stanoven trest smrti (Dt.22:23,24).

[12](#) Dokonce je tomu přesně naopak - byla to Eva, která odmítala v Edenu Adamovi pohlavní styk - viz *Věci na počátku*.

[13](#) viz *Věci na počátku*.

[14](#) Gn.1:28; (příkaz byl ještě dodatečně potvrzen 9:1,7).

[15](#) Nedostupnost je simulována často i jen tím, že takový styk je nezákonný nebo společensky nepřijatelný.

[16](#) Srovnej např. Jb 1:9,10; Za.3:1; Zj.12:10.

[17](#) Slabost mužů je především v oblasti sexu.

[18](#) Udělal to jako první Adam, když se chtěl v Edenu vyvinit: "Žena, kterou ty jsi mi dal..." (Gn.3:12). Genetické zákony pak udělaly své.

[Zpět na seznam](#)